

“บทสนทนาจากเจ้าอาวาส”

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักทุกท่าน

ในปี 1986 มีการแข่งขันฟุตบอลโลกรอบสุดท้าย ที่เม็กซิโก เป็นเจ้าภาพ พ่อเชื่อว่า พี่น้องหลายท่านที่สนใจเรื่องของฟุตบอล คงพอจำเรื่องราวบางเรื่อง ซึ่งเป็นตำนานที่เกิดขึ้นจากที่นี่ได้ โดยเฉพาะ เรื่องราวของคำพูดที่ว่า Hand of God หรือ หัตถ์พระเจ้า อันเป็นคำพูดของนักฟุตบอลที่มีชื่อกระฉ่อนโลก ซาอาร์เจนติน่า คือ ดีเอโก้ มาราโดน่า

ในการแข่งขันรอบ 8 ทีมสุดท้าย อาร์เจนติน่าพบกับอังกฤษ ประตูแรก ซึ่งมักจะส่งผลสำคัญต่อการแข่งขัน เกิดขึ้น จากการที่ มาราโดน่า ใช้มือชูขึ้นแล้วถูกลูกบอล ทำให้เข้าประตูไป แต่กรรมการมองไม่เห็นการใช้มือ จึงตัดสินให้อาร์เจนติน่าได้ประตูนำ อังกฤษพยายามประท้วง ก็ไม่สำเร็จ กลายเป็นประตูแห่งความชอกช้ำใจ แม้ต่อมาอีกไม่นาน มาราโดน่า จะใช้ทักษะความสามารถเฉพาะตัว พาลูกบอลจากสนาม เข้าไปยังประตูได้อีก และส่งผลให้อาร์เจนติน่าชนะอย่างเด็ดขาด แต่การเสียประตูแรกนั้นไปกลายเป็นอดีตที่ลืมไม่ลงของอังกฤษ มีผู้ไปถาม มาราโดน่า ว่า ใช้มือทำลูกบอลเข้าประตูหรือเปล่า เขาตอบว่า เป็น Hand of God หรือ หัตถ์ของพระเจ้า

สำหรับพ่อแล้ว คำตอบของเขา เป็น ความอภัยศ พอกับชัยชนะที่ได้รับมาอย่างไม่เป็นธรรม พ่อเองไม่ได้อยู่ฝ่ายอังกฤษ ที่จริงก่อนไปทางอาร์เจนติน่าเสียด้วยซ้ำในเวลานั้น แต่พ่อไม่ชอบที่เขาใช้คำพูดแห่งความขัดแย้งเช่นนี้ เพราะการโกงย่อมไม่ใช่หนทางของพระเจ้าอย่างแน่นอน และการเอาเปรียบคู่แข่งนั้นก็ย่อมไม่ใช่ Spirit ของกีฬา แต่ทุกวันนี้ กลายเป็นว่าการเล่นละคร แกล้งล้มเพื่อได้ลูกโทษ หรือ การฉุดกระชากให้คู่ต่อสู้เสียหลักเพื่อหยุดเกม ในจังหวะสำคัญ หรือแม้แต่การทำร้ายคู่ต่อสู้ เพื่อการได้เปรียบกลับกลายเป็นสิ่งที่เรียกว่า Tactics พ่อก็ไม่ทราบว่าจะแปลว่าอะไร คงในทำนองว่า กลยุทธ์ หรือชั้นเชิง ซึ่งสื่อความหมายไปในทางดี และถูกต้องเสียด้วย ทั้งๆที่สิ่งเหล่านี้ไม่ควรจะมีอยู่ใน Spirit ของกีฬาเลย ฉะนั้นพ่อเองไม่ชื่นชมอาร์เจนติน่าที่ปีนั้น กลายเป็นแชมป์โลก เมื่อที่สุด เอาชนะเยอรมันี่ 3-2 ในรอบชิงชนะเลิศ

พ่อยกเรื่องนี้มาเป็นตัวอย่าง ของคำสอนที่ว่า “อย่าเห็นผิดเป็นชอบ” ซึ่งผู้คนสมัยใหม่นี้มักจะหลงไป พ้อคิดถึงบทเทศน์ของคุณพ่อพิชาญ ใจเสรี ที่ให้ไว้เมื่อตอนพระสงฆ์เข้าเจียบเขต 1 ครั้งที่แล้วที่ พัทยา โดยที่ท่านยกคำภวนาของ Billy Graham มาให้รำพึงพิจารณาว่า

“ข้าแต่พระบิดาเจ้าสวรรค์ พวกเราขอภัยและขอการนำทางจากพระองค์ เรารู้ว่า พระองค์ ทรงสอนดังนี้ ‘วิบัติ แก่ผู้ที่เรียกความชั่วว่าเป็นความดี’ แต่นี่แหละ คือสิ่งที่พวกเราทำกันอยู่จริงๆ เรา ทำให้คุณค่าต่างๆฝ่ายวิญญาณกลับหัวกลับหางไปเสียแล้ว

- เราขูดรีดจากคนจน และเรียกมันว่า ลอตเตอรี่ หรือ การชิงโชค
- เราให้รางวัลความเกียจคร้าน และเรียกมันว่า การให้สวัสดิการ
- เราฆ่าเด็กในครรภ์ และเรียกมันว่า สิทธิของการเลือก
- เราใช้อำนาจอย่างผิดๆ และเรียกมันว่า การเมือง
- เราทำให้สังคมสกรุดด้วยความลามก และสื่อลามก และเรียกมันว่า เสรีภาพของการ แสดงออก”

พ่อรู้สึกว่ เมื่อพิจารณาให้ดี เราท่านทั้งหลาย ก็อาจมีอะไรบางอย่างที่คล้อยไปทางเห็นผิดเป็น ชอบอยู่เหมือนกัน เราชื่นชมชัยชนะที่มาจากความอภัย และประณามความพ่ายแพ้ที่ยุติธรรมว่า โง่เขลาและน่าอับอาย เราชื่นชมความร่ำรวยที่มาจากการคดโกงและเอาเปรียบว่าเป็นความฉลาด และสบประมาท ผู้ที่หาเช้ากินค่ำด้วยงานต่ำๆอย่างซื่อสัตย์ เรานิยมคนคอยประจบประแจง และ เอาแต่สร้างภาพ และกลับไปไต่เบี่ยงกับผู้ที่ตั้งใจทำงานอย่างหนัก อะไรทำนองนั้น ดูเหมือน กางเขน จะเป็นทั้งความโง่เขลาและความน่าอับอายจริงๆ ไม่ผิดไปจากความคิดของชาวกรีก และ ชาวฮิวเลย (1 คร. 1,22-25)

ชาวฮิวในสมัยของพระเยซูเจ้า คงเข้าใจว่า เพียงแค่การปฏิบัติตามบัญญัติแต่เพียงภายนอก เช่นการถวายบูชา ด้วยของถวายที่ผู้คนเอามาขายอำนวยความสะดวกอยู่หน้าพระวิหารนั้น ก็ เพียงพอแล้ว การเห็นผิดเป็นชอบกลายเป็น ปกติวิสัยไปเสียแล้ว พระเยซูเจ้าจึงตรัสสอนว่า “อย่า ทำบ้านของพระบิดาของเราให้เป็นตลาด” (ยน.2,16)

คุณค่าอันประเสริฐย่อมแบ่งบานจากภายในจิตใจโดยแท้

พ่อสุรสิทธิ์
surasit@catholic.or.th